

■ صغری خیل فرهنگ

اربعین که از راه می‌رسد، حال و هوای اربعینی‌ها دیدنی می‌شود. عاشقانه‌هایشان با حسین(ع) همه وجودشان را به تپش وا می‌دارد. بین رفتن و نرفتن، بین دعوت شدن یا نشدن. تا پایشان به آن طرف مرز نرسد و پا در خاک عراق نگذارند، آرام و قرار ندارند. برخی راهی می‌شوند و برخی دیگر جاسی‌مانند از قافله عاشقان کربلای حسین(ع). در این نوشتار با تنی چند از زوار اربعینی همراه و همکلام شدیم و از حال و هوایشان پرسیدیم. بسیاری مشتاقانه در این گزارش همراهی‌مان کردند. از کودکان و نوجوانان گرفته تا زنانی که کوله‌بار عاشقی حسین(ع) را از دور ترین نقاط ایران بر دوش گرفته و راهی شدند و همچنین از موب‌دارانی که سال‌ها عشق را میان همه خادمی‌شان تجربه کردند و حالا خواسته قلبی‌شان رضایت ارباب است و ظهور امام زمان (عج). گزارش پیش‌رو گلچینی از همکلامی است.

■ ■ ■

از ریگان کرمان تا عمود ۲۲۴ نجف

عطر دل انگیز قرمه سبزی فضای کوچه منتهی به صحن عقبه را پر کرده‌است. همراه با یکی از دوستان، خودمان را کنار موبک انصارالرضاع(ع) می‌رسانیم و سراغ مسئول موبک را می‌گیریم. همه سید مصطفی اعتصامی را به ما نشان می‌دهند. میان سرشولفی پخت و توزیع غذا به سختی همکلام می‌شود. معتقد است کاری نمی‌کند که قابل رسانه‌ای شدن باشد.

اما بعد از همه اصرارهایمان می‌نشینند کنار موبک و همراهی‌مان می‌کند. همان ابتدا هم می‌گوید: «راضی نیستم تصویری از من منتشر شود. سید مصطفی اعتصامی اهل اصفهان و متولد ۱۳۴۹ است. فروشگاه مواد غذایی دارد، اما کار اصلی‌اش را فعالیت‌های جهادی می‌داند. سیستان و بلوچستان، کرمان و... کارهای عمرانی در دستور کار او و هم‌زمان جهادی‌اش است. از ساخت دارالقرآن و مسجد و مدرسه گرفته تا سرویس بهداشتی...»

همان ابتدا هم سراغ روایت از مناطق کم بر خوردار و نیازمند می‌رود. از محرومیت مردم استان سیستان می‌گوید تا می‌رسد به خدمات عمرانی‌شان در ریگان کرمان. او می‌گوید: «از سال ۱۳۸۹ همراه با دوستان راهی کربلا شدم. آن سال‌ها برای پیاده‌روی می‌امدم تا اینکه دوست عربی که در اصفهان داشتم و از کارهای جهادی ما اطلاع داشت، پیشنهاد کارِ عمرانی در مسیر زائران اربعین را به من داد. نهایتاً سال ۱۳۹۳ برای ساخت‌وساز به مسیر کربلا رسیدیم. عمود ۲۲۴ مسیر نجف به کربلا. همراه با بچه‌های گردان جهادی انصارالرضا که تا پیش از این در مناطق محروم خدمت‌رسانی می‌کردند به عمود ۲۲۴ رفتیم و کار را شروع کردیم. اولویت اول ساخت سرویس بهداشتی بود. ما این عمود را به ۱۴ حمام و سرویس بهداشتی مجهز کردیم. ستون‌های بزرگی ساختیم که می‌توانست بیش از ۴۰ هزار لیتر آب را در خود ذخیره کند. کار خوبی بود. به کمک خیران توانستیم در این مسیر خدمت‌رسانی خوبی به زائران اابعبدالله الحسین(ع) ارائه دهیم. خودمان وسایل و تجهیزات مورد نیاز را از ایران می‌آوردیم و بچه‌های گروه که در کار بنایی و ساخت و ساز عمرانی بودند، ما را در این مأموریت همراهی می‌کردند. بسیاری از آنها افرادی بودند که برای اولین بار به کربلا می‌آمدند و الحمدلله بعد از اتمام کار توانستیم به زیارت امام حسین(ع) برویم.»

موبک انصارالرضا(ع)، صحن عقبه

او از روزهای راهاندازی موبک می‌گوید و اینگونه ادامه می‌دهد: «دو سال بعد از کار ساخت و ساز و فعالیت عمرانی در مسیر پیاده‌روی تصمیم گرفتیم موبک انصارالرضا را در صحن عقبه راهاندازی کنیم و الحمدلله نظر لطف اهل بیت(ع) هم شامل حال ما شد و این موبک از سال ۱۳۹۵ تا به امروز در خدمت زوار امام حسین(ع) است. موبک ما حتی در ایام کرونا هم فعالیت داشت. ما کار خدمت‌رسانی به زوار را در آن سال‌ها با مبلغ ۲ میلیون تومان آغاز کردیم و امروز به مبلغ ۴میلیارد تومان رسانده‌ایم. ما روزانه ۲۰هزار غذا (قرمه سبزی) پخت و توزیع می‌کنیم. ۱۰ هزار پرس برای وعده ناهار و ۱۰ هزار پرس هم برای شام و تا روز بعد از اربعین غذا پخته می‌شود.

ما در این موبک به ۸۰هزار نفر صبحانه می‌دهیم. کره، مربا یا کره و عسل. در میان روز ۳۰ هزار لیوان ۳۰۰ سی‌سی شربت هم توزیع می‌کنیم. پخت نان هم به صورت دائمی در موبک خودمان انجام می‌گیرد.»

کار خدمت‌رسانی روی زمین نمی‌ماند

وی از جمع خادمان و همراهان خود در موبک می‌گوید: «به لطف خدا سه سالی می‌شود که در صحن عقبه مستقر هستیم. معمولاً از ایام اردیبهشت ماه پیگیر تهیه مواد اولیه هستیم. ۱۰ تن سبزی قرمه خربداری و بعد از پاک کردن و خرد کردن، آنها را سرخ شده فریز می‌کنیم. سه تن پیاز هم سرخ و فریز می‌کنیم، امسال برای آمین گوشت مورد نیاز موبک، یک گوساله و ۱۸ گوسفند قربانی کردیم. روزشماری ما برای حضور در موبک، از انتهای روزهای ماه مبارک رمضان تا ایام محرم و صفر شروع می‌شود. روزها که می‌گذرد و به ایام خدمت‌رسانی می‌رسیم، حال و هوای بچه‌های موبک دیدنی می‌شود. همه این بچه‌هایی که امروز شما به عنوان آشپز، خدме پختن غذا، می‌بینید همان بنسآ و نقاش و کارگری هستند که تا پیش از این در گردان جهادی مشغول خدمت بودند. تیم خادمان موبک از: ۱۰ نفر تا ۱۵۰ نفر است. تعداد بچه‌ها با توجه به متغله‌هایشان در ایام حضور در اربعین کم و زیاد می‌شود. مثلاً یکی از نیروهای ما پزشک است که بیش از یک هفته مرخصی

فرهنگی

گزارشی از اربعینی‌های منتظر ظهور



موبک‌دار اصفهانی: خیلی وقت‌ها فکر می‌کنیم ما کار‌ها و امور موبک را برنامه‌ریزی می‌کنیم، اما همه اینها جز با نظر اهل بیت(ع) میسر نمی‌شود. من در این چند سال قدرت بر نامه‌ریزی دقیق را برای اربعین نداشتم. باید خودشان بخواهند. باید خودشان روزی‌ات کنند و خادمی را در تقدیرت بنویسند. تا نخواهند نمی‌توانید قدم در این مسیر بگذارید. نمی‌توانید برای زائرانش یک لیوان جابه‌جا کنید. لطف خدا شامل حال ما شده است



محمد حسین پیرایی و ابوالفضل عسکری از زائران اربعین



کار‌ها تسهیل نمی‌شود. به جرئت می‌توانم بگویم که همه امور -به عهده خودشان و در دست‌ان خودشان است. خیلی وقت‌ها فکر می‌کنیم ما کار‌ها و امور موبک را برنامه‌ریزی می‌کنیم مثلاً شاید برای تهیه بشقاب، قاشق، لیوان و... لیستی دست ما باشد و طبق آن کار‌ها را پیش ببریم، اما همه اینها جز با نظر اهل بیت(ع) میسر نمی‌شود. من در این چند سال قدرت لیوان جابه‌جا دقیق را برای اربعین نداشتم. باید خودشان بخواهند. بنویسند. تا نخواهند نمی‌توانی قدم در این مسیر بگذاری. نمی‌توانی برای زائرانش یک لیوان جابه‌جا کنی. لطف خدا شامل حال ما شده است. چه بسیار دوستانی که تا لحظه آخر قرار همراهی با ما دارند، اما به هر دلیلی توفیق حاصل نمی‌شود و چه دوستانی که در لحظه آخر و پای اتوبوس به ما ملحق می‌شوند. بچه‌ها می‌آیند و کمک می‌کنند و شاید جای خواب مناسب



یک زائر اربعین: برای زائران دعا می‌کنم
آن‌شاءالله دست خالی بازنگردند. خدا نکند
اهل بیت از ما گله کنند که ما مسیر را برای شما آماده و راه را باز کردیم، شما آمدید و تأثیر هم نگرفتید. ما که آمده‌ایم مسئولیت زیادی برعهده داریم و امیدوارم بتوانیم تأثیرات معنوی این سفر را در زندگی خود ببینیم

■ ■ ■

آمده‌ایم بگویم ما حسین (ع) را دوست داریم

■ زائر ۹ساله امام حسین (ع)

در تل زینبیه و در یکی از موبک‌های خادمان با محمدحسین بهرامی آشنا می‌شوم. محمدحسین ۹سال دارد و دومین سالی است که از قم به پیاده‌روی می‌آید. او با همان ادبیات کودکانه‌اش از حس و حال خود از این سفر معنوی می‌گوید: «در تمام مسیر یعنی از همان ابتدای راهپیمایی، حس می‌کردم امام حسین(ع) کنار من است. او کنارم بود تا به من کمک کند بتوانم مسیر پیش‌رو را بدون سختی طی کنم. ما آمده‌ایم که به همه جهانیان بگویم ما حسین(ع) را دوست داریم. من چهار مرتبه به کربلا آمده‌ام؛ دوبار غیر از ایام اربعین بود و دو بار هم قسمت شد در پیاده‌روی شرکت کنم.»

عشق به امام حسین (ع) کوچک و بزرگ نمی‌شناسد. می‌سان حرف‌هایش متوجه می‌شوم در هیئت‌های محلی‌شان مداحی هم می‌کند. او می‌گوید: «همه عشق من امام حسین (ع) است. هر زمان که بتوانم به هیئت می‌روم و اگر اجازه بدهند مداحی می‌کنم. زیاد حرفه‌ای نیستم اما می‌توانم برای اهل بیت (ع) بخوانم.»

مهندس خادم

این زائر کربلایی از آرزوهای قلبی‌اش برای آینده می‌گوید: «من دوست دارم مهندس شوم. مهندسی که بتواند به مردم و کشور خدمت کند.» محمدحسین پیمایی هم برای همسن و سالان خود دارد. او می‌گوید: «به دوستان همسن و سال خودم می‌گویم اصلاً نگران سختی راه و مسیر پیاده‌روی نباشند. بیایند ببانند که امام حسین(ع) کمک حالشان خواهد بود.»

■ ■ ■

اندوخته مالی سالانه برای اربعین

■ خانم نوریان از قم

کنار بچه‌ها نشسته است و نگاهش را از روی نقاشی بچه‌ها به نمی‌دارد. کنارش می‌روم و از او می‌خواهم از خودش برایم روایت کند. از حس و حال قبل از آمدنش به کربلا او می‌گوید: «من از قم آمده‌ام. دو فرزند دارم و امسال با پسر و دخترم به پیاده‌روی آمده‌ام. خدا را شکر چهار مرتبه به کربلا آمده‌ام که دو مرتبه آن برای پیاده‌روی بوده است. چند سالی است که تنها برنامه تابستانی خانواده‌ام حضور در پیاده‌روی اربعین است. همه تلاش ما این است که از لحاظ مالی اندوخته‌ای را فراهم و آن را در مسیر کربلا هزینه کنیم. مسرم مرخصی‌هایش را استفاده نمی‌کند تا برای پیاده‌روی به مشکل برنخوریم و بعد بتوانیم به راحتی مرخصی بگیریم. همه تمرکز ما روی اربعین است. ما ابتدا به کازمین رفتیم و بعد به سامرا و سپس به نجف رفتیم و از آنجا هم پیاده به کربلا آمدیم. امروز یک روز و نصفی است که در کربلا هستیم و آن‌شاءالله به سمت شهر خودمان برمی‌گردیم. نمی‌خواهم سفرمان بیش از شش یا هفت روز بیشتر بکشد. چون امکان حضور دیگر زائران در این پیاده‌روی عظیم فراهم شود.»

اربعین و تأثیر بر سبک زندگی بچه‌ها

از تأثیر حضور بچه‌ها در پیاده‌روی اربعین می‌پرسم، می‌گوید: «قطعاً حضور بچه‌ها در این مسیر تأثیرات خوبی بر سبک زندگی‌شان خواهد داشت. یکی بحث اخلاقی و دیگری هم بحث مذهبی آن است. بحث اخلاقی که به تاب‌آوری و صبر و تحمل بچه‌ها باز می‌گردد. شاید آن ابتدا به خاطر حضور فرزندم در مسیر و سختی راه و طولانی بودن آن و گرمای هوا نگران باشم، اما کمی بعد متوجه می‌شوم که فرزندم خودش را با شرایط پیش‌رو وفق داده است. ما نگران بیمار شدنشان هستیم و این حضور ذوق دارند. از میهمان‌نوازی خادمان عراقی در موبک‌ها و خانه‌هایشان هرچه بگویم کم گفته‌ام. تأثیر بحث معنوی‌اش هم مربوط به صحنه‌ها و خاطراتی است که برای بچه‌ها در این مسیر شکل می‌گیرد. دیدن همه این صحنه‌ها برای کودکان و نوجوانان بسیار مفید خواهد بود. آنها سبک زندگی خودشان را تغییر خواهند داد. از همین جا از همه خادمان قدر دانی می‌کنم. خدا به همه آنها سلامتی و توفیق خدمت روزافزون در دستگاه اهل بیت (ع) را بدهد.»

دستگیره‌های زیبا برای موبک‌داران عراقی

خانم نوریان به خاطر زیبایی اشاره می‌کند می‌گوید: «در طول پیاده‌روی دیدم که مادری ایرانی از خانه‌اش با هنر دست خودش، تعداد زیادی دستگیره زیبا دوخته و برای موبک‌داران عراقی آورده بود و آنها را در مسیر به خادمان عراقی که چای می‌ریختند، داد تا دست‌ان‌شان به خاطر حرارت کتری‌ها نسوزد. با خودم گفتم هر کسی به وسع خود خادمی می‌کند.»

او در پایان می‌گوید: «بعد هم برای زائران دعا می‌کنم که آن‌شاءالله دستت خالی بازنگردد. خدا نکند اهل بیت تا ما گله کنند که ما مسیر را برای شما آماده و راه را باز کردیم، شما آمدید و تأثیر هم نگرفتید. ما که آمده‌ایم مسئولیت زیادی برعهده داریم و امیدوارم بتوانیم تأثیرات معنوی این سفر را در زندگی خود ببینیم.»